

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4483/04
08.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље ММ, против решења туженог Министарства финансија, Пореске управе, Регионалног центра Београд број 47-671/2004-02 од 23.9.2004. године, у предмету забране обављања делатности, у нејавној седници већа одржаној дана 8.2.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиље изјављена против решења Пореске управе - Филијале Смедеревска Паланка број 47-187/2004 од 23.8.2004. године којим је тужили као пореском обвезнику привремено забрањено обављање делатности од 23.8.2004. године до 21.9.2004. године, јер је у поступку контроле утврђено да промет од продаје робе и пружања услуга не региструје преко фискалне касе.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права као и битне повреде правила поступка, тужила истиче да су повређене одредбе чланова 130. до 133. Закона о пореском поступку и пореској администрацији тиме што јој је привремена забрана обављања делатности наређена усменим решењем првостепеног органа. Такође сматра да је порески инспектор повредио одредбе цитираног закона јер је уместо да донесе писмено решење само усмено наредио меру забране вршења делатности и одмах по том усменом налогу извршио и печатење радње. Такође сматра да је повређен члан 124. Закона о пореском поступку и пореској администрацији који прописује да је изричито одређено да се налог за теренску контролу доставља пореском обвезнику пре почетка контроле и да порески инспектор у конкретном случају такав налог није ни имао. Истиче да су нетачни наводи пореског инспектора да је у њеној радњи пронађен вишак готовине који се односи на неевидентирани промет и сматра да су повређене одредбе Закона о општем управном поступку, које налажу да се решење увек доноси писмено и то по утврђивању свих релевантних чињеница уз давање права странки да изнесе доказе којима ће штитити своја права и интересе. Због свега наведеног предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остајући у свему при разлозима из образложења оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је порески инспектор Министарства финансија и економије, Пореске управе, Регионалног центра Београд, Филијале _____, сачинио записник дана 23.8.2004. године у просторијама _____ власнице ММ, у којем је донео писмено решење којим је забрањено тужили привремено обављање делатности од 23.8.2004. године до 21.9.2004. године зато што је утврђено да промет од продаје роба или пружања услуга не региструје преко фискалне касе или на други прописан начин. Писмени отправак решења је уследио наредног дана 24. 08. 2004. године. Тужила је ставила примедбе на записник о извршеној теренској контроли, а и првостепено решење уручено је дана 24.8.2004. године.

Испитујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије је нашао да је без повреде правила поступка и због потпуно утврђеног чињеничног стања правилно поступио тужени орган када је одбио жалбу на првостепено решење с обзиром да је одредбом члана 38. став 2. Закона о порезу на промет ("Службени гласник РС", бр. 22/01 ... 70/03) прописано да су лица која врше промет производа на мало, односно промет услуга физичким лицима, дужна да евидентирају сваки појединачни промет преко регистар-касе са фискалном меморијом (фискална каса). Одредбом члана 131. став 1. тачка 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02 ... 55/04) прописано је да у току пореске контроле порески инспектор може пореском обвезнику наређивати забрану вршења

да, у току пореске контроле порески инспектор може пореском обвезнику издати забрану вршења делатности у трајању до 30 дана ако утврди да се промет од продаје робе или пружања услуга не региструје преко фискалне касе или на други прописан начин. Како је у управном поступку утврђено да тужиља није сваки појединачни промет евидентирала преко фискалне касе, то је по налажењу Врховног суда Србије правилно поступио тужени орган када је одбио жалбу као неосновану.

Суд је ценио и наводе тужбе да су приликом доношења усменог решења пореског инспектора повређене одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији као и одредбе Закона о општем управном поступку али је нашао да су ови наводи неосновани јер је тржишни инспектор донео писмено решење о привременој забрани обављања делатности на записнику од 23.08.2004. године, који је сачињен у поступку контроле, а писмени отправак решења је достављен тужиљи наредног дана 24. 08. 2004. године.

Са изнетих разлога, по оцени Врховног суда Србије оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље па је применом члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучено као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 8.2.2006. године, У.бр. 4483/04

Председник већа-судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Јелена Тишма-Јовановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ